

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **N. L.**, zastúpeného Mgr. Z. H., proti žalovanému: **OCP PZ**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. PPZ-364-4/OCP-BA-AV/2005 zo dňa 29. novembra 2005, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č.k. 14 S 94/2007-9 zo dňa 25. októbra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 14 S 94/2007-9 zo dňa 25. októbra 2007 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Trnave uznesením uvedeným vo výroku podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil konanie o preskúmanie rozhodnutia č. PPZ-364-4/OCP-BA-AV/2005 zo dňa 29. novembra 2005, ktorým žalovaný podľa § 57 ods. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov rozhodol o administratívnom vyhostení žalobcu a súčasne určil podľa § 59 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov žalobcovi zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky na dobu 5 rokov, t.j. do 29.11.2010.

Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, keďže ide o rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, proti ktorému bolo možné podať odvolanie na Riaditeľstve hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, skutočnosť ktorá vyplýva aj z poučenia uvedeného v závere napadnutého rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie, v ktorom namietal, že konanie v predmetnej veci bolo postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej. Poukázal na to, že pri preberaní predmetného rozhodnutia o administratívnom vyhostení a určení zákazu vstupu na územie SR bol prítomný MUDr. M. A.-Z. ako tlmočník, ktorý mu mal predmetné rozhodnutie pretlmočiť. Pán M. A.-Z. mu tlmočil do jazyka sýrskej arabčiny, ktorý je však len podobný jazyku, ktorý sa používa v Tunise, odkiaľ pochádza - tuniskej arabčine a teda nie všetkému

uvedenému v rozhodnutí rozumel. Predmetné rozhodnutie mu nebolo pretlmočené celé, po jednotlivých vetách, tlmočník do jazyka sýrskej arabčiny mu preložil len určité základné skutočnosti nachádzajúce sa v rozhodnutí a spýtal sa ho, či mu porozumel podstatné veci. V žiadnom prípade mu nebolo tlmočené celé rozhodnutie, ale bol len oboznámený so skutočnosťou, že sa mu určuje zákaz vstupu na územie SR. Nebolo mu oznámené, resp. nebol vôbec poučený o možnosti podať v predmetnej veci opravný prostriedok na nadriadený orgán - Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície v Bratislave. Vyjadril presvedčenie, že pokiaľ by mu táto možnosť bola riadne oznámená a pretlmočená, nevidí dôvod, prečo by ju nevyužil.

Vzhľadom ku skutočnosti, že je občanom Tunisu a nehovorí po slovensky, je podľa žalobcu potrebné, aby mu pri úradnom styku prekladal tlmočník z jazyka francúzskeho alebo arabského. Napadnuté rozhodnutie mu nebolo preložené riadne v celom rozsahu, v jazyku, ktorý ovláda, nebol poučený o možnosti podať v predmetnej veci odvolanie a teda nevyužil všetky opravné prostriedky, ktoré sa v správnom súdnictve pripúšťajú. Nesprávnym postupom správneho orgánu, kedy na úkon nebol prizvaný tlmočník z jazyka francúzskeho alebo arabského, mu nebola daná možnosť oboznámiť sa s napadnutým rozhodnutím v celom rozsahu, preto navrhol napadnuté rozhodnutie súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že námietky žalobcu považuje za špekulatívne a zavádzajúce. Poukázal na to, že uvedený tlmočník bol prítomný aj pri oznámení a doručení napadnutého rozhodnutia, pričom počas celého konania žalobca nevzniesol žiadnu námietku a neoznámil správne orgánu žiadnu nezrovnalosť alebo nedal iným spôsobom najavo, že nerozumie istej časti rozhodnutia alebo prekladu tlmočenia z jazyka arabského do jazyka slovenského. Preto toto tvrdenie účastníka konania po dobe takmer 2 rokov od vydania predmetného rozhodnutia pokladá za špekulatívne a zavádzajúce. Navyiac žalobca svojim podpisom na zápisnici o podaní vysvetlenia č.p. : PPZ-364-3/OCP-BA-AV/ 2005 a podpisom na rozhodnutí o administratívnom vyhostení č.p. : PPZ-364-4/OCP-BA-AV/2005 jednoznačne potvrdil nielen prevzatie rozhodnutia ale aj zrozumiteľnosť všetkých vykonaných úkonov. Žalovaný napokon uviedol, že nemá dôvod spochybňovať odbornú spôsobilosť a dôveryhodnosť tlmočníka MUDr. A.-Z..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Z obsahu administratívneho spisu bolo zistené, že žalobca bol dňa 29.11.2005 predvedený podľa § 17 zákona č. 171/1993 Z.z. na Oddelenie cudzineckej polície PZ Bratislava z dôvodu neoprávneného pobytu na území SR, kde bola dňa 29.11.2005 spísaná so žalobcom ako účastníkom konania zápisnica o podaní vysvetlenia podľa § 17 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. Počas spísania zápisnice bol prítomný tlmočník z jazyka arabského do jazyka slovenského MUDr. A.-Z., na základe rozhodnutia o ustanovení

tlmočníka a sľubu tlmočníka. Uvedený tlmočník, ako vyplynulo z obsahu administratívneho spisu, bol prítomný aj pri oznámení a doručení napadnutého rozhodnutia o administratívnom vyhostení a určení zákazu vstupu na územie SR č.p. : PPZ-364-4/OCP-BA-AV/2005 zo dňa 29.11.2005.

Zo zápisnice o podaní vysvetlenia č.p. : PPZ-364-3/OCP-BA-AV zo dňa 29.11.2005 vyplynulo, že poučeniu zo strany Oddelenia cudzineckej polície PZ Bratislava v plnej miere porozumel a keďže neovláda slovenský jazyk, súhlasí s tlmočením do jazyka arabského, ktorému rozumie. Vypočutý bol za prítomnosti tlmočníka z jazyka rabského MUDr. M. A.-Z., pričom z obsahu jeho vysvetlenia vyplynulo, že na územie SR pricestoval lietadlom dňa 02.06.2005 na základe platného turistického víza SR s dobou platnosti do 02.07.2005. Po príchode žil u brata na Bieloruskej ulici č. 60, brat mu hradil pobyt na území SR. Z územia SR nevycestoval preto, že brat mu sľúbil, že mu tu nájde prácu a vybaví povolenie k pobytu na území SR. Brat sa stretol s právnikom, dal mu jeho osobné údaje, ale do uvedeného dňa výsluchu sa právnik neozval. Rozhodol sa, že počká, kým sa právnik ozve.

Z obsahu zápisnice ďalej vyplynulo, že po prečítaní jeho vysvetlenia súhlasí s jeho obsahom a nežiada o žiadne zmeny ani doplnenie.

Napadnuté rozhodnutie o administratívnom vyhostení a určení zákazu vstupu na územie SR, ktoré obsahuje správne poučenie o možnosti podania odvolania na Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície v lehote 15 dní od doručenia uvedeného rozhodnutia prostredníctvom Oddelenia Cudzineckej polície PZ Bratislava ako vyplýva z obsahu spisu tlmočil riadne ustanovený tlmočník MUDr. M. A.-Z. a žalobca ho dňa 29.11.2005 osobne prevzal.

Z obsahu administratívneho spisu jednoznačne vyplýva, že žalobca v priebehu administratívneho konania nevzniesol žiadne námietky k osobe tlmočníka, resp. k spôsobu jeho tlmočenia, naopak zo zápisnice o podaní vysvetlenia vyplynulo, že súhlasí s tlmočením do jazyka arabského, ktorému rozumie. Súčasne uviedol, že rozumie v plnej miere poučeniu zo strany vylúchajúceho a súhlasil s obsahom prečítanej zápisnice. Jeho podrobný popis trasy, ktorou sa dostal na územie SR, popisu pobytu na území SR a spôsobu vybavovania povolenia k pobytu na území SR nasvedčuje tomu, že s dorozumievaním v jazyku arabskom nemal žiadne problémy. Námietky nevzniesol ani po pretlmočení napadnutého rozhodnutia a toto bez výhrad osobne prevzal.

Odvolací súd preto námietky žalobcu uplatnené v odvolaní proti rozhodnutiu považoval za nedôvodné, nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu, ktorý správne konanie o žalobe žalobcu zastavil podľa § 250d ods. 3 OSP, pretože žaloba smerovala proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania podľa 2. hlavy piatej časti OSP (§247 a násl. OSP), pretože proti uvedenému rozhodnutiu bolo možné podať v stanovenej lehote

v zmysle správneho poučenia prvostupňového správneho orgánu odvolanie na Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície.

Z tohto pohľadu Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil v postupe žalovaného ani krajského súdu žiadne pochybenie. Odvolací súd sa s právnym záverom uvedeným v jeho rozhodnutí stotožnil, námietkam žalobcu nevyhovel a napadnuté uznesenie podľa § 219 OSP v spojení s § 246c OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 6. marca 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová